

neft, idet der, fom det ærede Medlem fra Frederiksberg har rørt ved, er faa mange paaløbende Omkostninger, før ikke at tale om Honorarer til Sagsførerne. Jeg tror, at det ærede Medlem udtalte sig faaledes, at Alle kom styrkende over Eiendommen ligesom Noudyr. Det er jo ikke langt fra at være Tilfældet, og som Følge deraf, er der jo næsten Ingen, der tør byde. Derfor ser man ogsaa tidt umiddelbart efter, at der har været afholdt en Auktion, hvor Ingen har villet byde, at Eiendommen sælges til en god Pris underhaanden, naar først den Paagjældende er bleven oplyst om, hvad han i Virkeligheden faar at erlægge. Jeg vil derfor sige, at det forekommer mig, at det vilde være i Landbrugets velforstaaede Tarv, om Regjeringen vilde tage under alvorlig Overveielse, hvad der kan gjøres for at standse disse forærvelige Evangsauktioner eller i det Mindste afværge Følgerne af dem. Det burde maafte overveies, om den rette Maade ikke var den, at Staten selv overtog flere af disse Eiendomme; man kunde derved tillige opnaa et andet Formaal, nemlig det, at udfylde dem og skaffe Husmænd Jord ad en billig Veie. Men jeg skal ikke komme dybere ind paa det, da det jo ikke nærmest hører ind under dette Forslag, hvor vi kun have at overveie de Former, under hvilke Evangsauktioner skulle foregaa. Men jeg tilføier og betoner, at jeg ikke tror, at disse Former her, de være faa gode, som de være ville, i Virkeligheden vilde være tilstrækkelige til at faae Evangsauktionerne til at standse. Ja, helt faae dem standse, kan man jo ikke; der vil jo altid være Enkelte, selv i gode Tider, der ikke ere i Stand til at udfylde den Opgave, som de ere satte til at udfylde, og det kan have Evangsauktioner til Følge, men det er jo ikke disse Evangsauktioner, der er Tale om her. Det, der er Tale om her, er Evangsauktioner, der fremkomme af ganske andre Grunde og hvori de Paagjældende ikke selv — i hvert Fald kun for en ringe Del — ere skyldige. Det er jo disse, der navnlig kunne bringes til at standse ikke alene til Fordel for Skyldnere og Panthavere, skjøndt jo deres Interesser naturligvis ikke maa overses, men i Landbrugets Interesse i det Hele. Hvad nu angaar selve Lovforlaget, da kan jeg ikke Andet end finde, at det er meget heldigt, at man faar den Praxis, der har

uddannet sig, og de mere spredte Bestemmelser, altsammen lovfæstet paa Papiret, saaledes at man faar det i en og samme Lov, og jeg finder det meget rigtigt, at man har taget Evangsauktioner med, saa at man har Reglerne samlede paa et og samme Sted; det var vel ogsaa et af de Gøder, som Landboforeningerne tilsigtede at naae. — Hvad nu selve Indholdet angaar, da tror jeg, at det i det Store og Hele kan være tilfredsstillende. Det ubeløkker jo ikke, at der er Enkeltheder, der maa rettes ved. Der er nu først Overffueligheden af, hvad Købesummen vil blive ved en Evangsauktion; der tror jeg, at der er gjort faa meget, som der kan forlanges — der kan vist næsten ikke gjøres mere, — dels ved at Salærerne ere fastsatte for Sagsførernes Bedkommende, og dels ved, at alle Panthavere komme til at deltage i at lægge Auktionsvilkårene efter Forslag af Retvirenten; derved vil vel Overffueligheden over, hvad der skal erlægges, være faa stor, som den vel kan blive. Der er imidlertid et Punkt, som egentlig ikke hører hen paa dette Sted, men som jeg skal omtale med det Samme; det er det, at den Betaling, der er sat for Sagsførerne — jeg tror, det er i §. 46 — er temmelig høi. Den vil blive temmelig høi for de store Eiendomme, nemlig en halv Procent, og ogsaa for de smaa, hvor Salærerne sættes fra 20—50 Kr., tilmed da Sagsførerne skulle have deres Reiseomkostninger dækkede. Det vil blive temmelig meget for en Eiendom paa 1,000 eller 2,000 Kr. eller maafte endnu mindre. Det er en Erfaring, som man har gjort, navnlig i Husmandskreditforeningen, at de smaa Eiendomme til et Beløb af et Par Tusinde Kr. eller endnu mindre — 1,000—1,200 Kr. — meget langt fra gaae til Halvdelen af Buroderingssummen, idet man maa regne en 2—300 Kr. fra, som ville medgaa i Omkostninger, og det er man nødt til at tage Hensyn til ved Udlaanene. Jeg tror ikke — jeg skal komme til det paa andre Punkter. — at der er gjort Tilstrækkeligt for, at Omkostningerne ved Evangsauktionerne, i alt Fald for de smaa Eiendommers Bedkommende, ikke skulle blive for store. Dernæst er der jo en anden Side, som ogsaa Landboforeningerne meget stærkt acentuere i deres Andragende, nemlig, hvad der fra Statens Side kræves i Omkostninger ved Auktioner, Noget, som for